31984L0568

L 314/24 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1984.12.4.

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1984. november 27.)
az Európai Közösségek egy vagy több tagállamában kötött egy vagy több alvállalkozói szerződést magában foglaló szerződésre irányuló együttes biztosítékok esetén az állam megbízásából vagy támogatásával eljáró tagállami exporthitel-biztosító szervezetek vagy az ilyen szervezetek helyében eljáró közigazgatási egységek kölcsönös kötelezettségeiről

(84/568/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 113. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel az export biztosítása és finanszírozása hatással van a nemzetközi kereskedelmi folyamatokra és mint ilyen, a kereskedelmi politika hatékony eszközét alkotja;

mivel a tagállamok gazdaságának növekvő kölcsönös függése következtében a különböző tagállamokban számos vállalkozás által együttműködési alapon vállalt exporttevékenységek száma növekszik;

mivel az ilyen együttműködés a harmadik országok piacaira irányuló közösségi exportok versenyképességének fő vagy döntő tényezője;

mivel az ilyen együttműködést ennek megfelelően elő kell segíteni, különösen az alvállalkozói szerződések területén;

mivel a tagállamokban jelenleg hatályos exportbiztosíték és finanszírozási rendszer nehézségeket okozhat az ilyen exporttevékenységek végrehajtásában;

mivel a közös biztosítás a különböző tagállamok hitelbiztosítói közötti együttműködés olyan formája, amely lehetővé teszi a vállalkozások számára e tagállamokban az exporttevékenységben történő együttműködést;

mivel végül a tagállamokban hatályos biztosíték és finanszírozási rendszerek közvetlen hatással vannak a közös piac működésére, és ugyancsak hasznosnak látszik ezen együttműködési formának a közösségen belüli kereskedelemben történő alkalmazása; mivel a jelen irányelv átvétele valójában nem foglalja magába a tagállamok jogi rendelkezéseinek bármely módosítását, és így az Európai Parlamenttel történő egyeztetés nem kötelező,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) A tagállamok kötelesek biztosítani, hogy az állami megbízásból vagy támogatással működő tagállami exporthitel-biztosító szervezetek vagy az ilyen szervezetek helyében működő hivatalos szervek a mellékelt mintaszerződés rendelkezéseinek megfelelően járjanak el a kölcsönös kötelezettségeik vonatkozásában, ha egy másik tagállam szervezetével vagy hivatalos szervével közösen egy vagy több tagállamban, egy vagy több alvállalkozói szerződést magában foglaló szerződésre vonatkozó biztosítékok nyújtásáról döntenek.

(2) A mellékelt rendelkezések nem zárják ki eleve olyan járulékos rendelkezéseknek az (1) bekezdésben hivatkozott szervezetek vagy hivatalos szervek általi átvételét, amelyek nincsenek hatással a mellékelt rendelkezések hatályára, az utóbbinak bármely egyedi tevékenységre történő alkalmazásakor.

2. cikk

A Bizottság ezen irányelv végrehajtása után két évvel beszámol a melléklet rendelkezéseinek alkalmazása során szerzett tapasztalatokról.

A Bizottság bármikor javaslatot tehet e rendelkezések módosítására.

3. cikk

A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a melléklet rendelkezéseinek az ezen irányelvről történő értesítéstől [1] számított hat hónapon belül megfeleljenek.

[1] Az irányelvről szóló értesítést 1984. december 3-án küldték meg a tagállamoknak.

Erről értesítik a Bizottságot.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1984, november 27-én.

a Tanács részéről

az elnök

P. BARRY

MELLÉKLET

MINTASZERZŐDÉS

1. cikk

Hatály

E szerződés tárgya az Európai Gazdasági Közösség exporthitel-biztosítói kölcsönös kötelezettségeinek a szabályozása azon esetekre, ha

– egy vállalkozás (a továbbiakban: a fővállalkozó) saját nevében alvállalkozási szerződést köt az Európai Gazdasági Közösség egy vagy több tagállamának egy vagy több vállalkozásával (a továbbiakban: az alvállalkozók) egy exportszerződés vonatkozásában, és amelyet az egy olyan vállalkozással (a továbbiakban: a vevő) kötött, amelynek székhelye:

  – az Európai Gazdasági Közösséghez nem tartozó országban van,

  vagy

  – az Európai Gazdasági Közösségnek a megbízó fél és az alvállalkozó székhelyén kívüli tagállamában van;

– a fővállalkozó kötelezettséget vállalt arra, hogy átutalja az alvállalkozó(k)nak az őket illető részt a vevő által a fővállalkozónak fizetett összegből, és hogy eleget tesz mindazon alaki követelményeknek, amelyek szükségesek lehetnek a vevő által teljesített kifizetések alvállalkozónak járó részének átutalásához;

– az alvállalkozók és a vevő között nincsen jogi kapcsolat;

– a fővállalkozó hitelbiztosítója (a továbbiakban: a főbiztosító) és az alvállalkozó(k) hitelbiztosítója vagy hitelbiztosítói (a továbbiakban: a közös biztosító(k)) saját üzletpolitikájuk feltételei szerint készek vállalni az illető országában végrehajtott tevékenységnek az egyes szerződésekben általuk meghatározott kockázatait;

A fent említett exporthitel-biztosítók által, a fővállalkozónak és az egy vagy több alvállalkozónak nyújtandó együttes biztosítékok tárgyában kötött szerződésre az alábbi cikkek alkalmazandók.

2. cikk

A főbiztosító kötelezettségei

A főbiztosító, egyedüli kockázatkezelőként, beleértve az alvállalkozási elemet, vállalja, hogy:

a) biztosítja a fővállalkozót szerződésrészének vonatkozásában, a biztosító által minden egyes szerződésben külön meghatározott kockázatok ellen;

b) a szerződés teljesítési feltételeinek (összeg, szállítás, fizetés, stb.) vagy a fővállalkozó és az alvállalkozó(k) közötti szerződésnek a szerződés teljesítése vonatkozásában történő módosításához nem járul hozzá, hacsak a közös biztosítókkal kölcsönösen meg nem állapodott;

c) nem hárítja el a fővállalkozó biztosításából eredő felelősségét, az utóbbi által elkövetett bármely szerződésszegés következményeként, anélkül, hogy a közös biztosító(ka)t erről értesítené;

d) nem nyilvánítja a biztosítási szerződést lejártnak anélkül, hogy a közös biztosító(ka)t erről értesítené;

e) a tudomására jutott bármely olyan tényről tájékoztatja a közös biztosító(ka)t, amely megváltoztathatja a kockázat természetét vagy nagyságát, vagy káresemény bekövetkeztéhez vezethet;

f) káresemény vagy annak veszélye esetén konzultál a közös biztosítókkal a megteendő lépésekről; a káreseményt elismerő döntéseket lehetőség szerint közös megegyezéssel kell meghozni, a kártérítés nagyságát és a teljesítésének részletes szabályait pedig az egyes biztosítási kötvények rendelkezéseivel összhangban kell meghatározni;

g) káresemény bekövetkeztekor megteszi a szükséges lépéseket vagy megköveteli a fővállalkozótól a szükséges lépések megtételét, a fizetetlen összegek behajtása, a behajtott összegből a közös biztosítónak a neki járó rész visszafizetése és az ilyen rész átutalásához szükséges alaki követelmények elintézése érdekében. A főbiztosítónál a behajtás során felmerült költségeket a biztosított szerződésrészek arányában kell megosztani;

h) a fővállalkozónak adott biztosíték felmondása esetén megtesz minden tőle telhetőt, hogy az e cikkben írt kötelezettségeknek eleget tegyen.

3. cikk

A közös biztosító kötelezettségei

Minden közös biztosító a saját részéről vállalja, hogy:

a) a saját országában kizárólag tevékenysége vonatkozásában biztosítja az alvállalkozót az egyes szerződésekben általa meghatározott kockázatok ellen;

b) a fővállalkozó és az alvállalkozó között létrejött szerződés semmilyen módosítását sem fogadja el a vevővel kötött szerződés teljesítésére vonatkozólag, kivéve a főbiztosítóval történő közös megegyezést;

c) nem hárítja el az alvállalkozó biztosításából eredő felelősséget, az utóbbi által elkövetett bármely szerződésszegés következményeként, anélkül, hogy erről a főbiztosítót értesítené;

d) nem nyilvánítja a biztosítási szerződést lejártnak anélkül, hogy a főbiztosítót erről értesítené;

e) a tudomására jutott bármely olyan tényről tájékoztatja a főbiztosítót, amely megváltoztathatja a kockázat természetét vagy nagyságát, vagy káresemény bekövetkeztéhez vezethet;

f) az alvállalkozónak adott biztosíték felmondása esetén megtesz minden tőle telhetőt, hogy az e cikkben írt kötelezettségnek eleget tegyen.

4. cikk

Adósság-átütemezés

A vásárló ország adósságának átütemezéséről szóló szerződés esetében a főbiztosító és a közös biztosító(k) egyeztetést tartanak az adósság-átütemezési szerződésből eredő egyes problémák megoldásának módjairól és eszközeiről.

5. cikk

A megrendelőnek nyújtott hitelműveletek

Azon közösségi hitelbiztosítók, amelyek egyetértenek abban, hogy a megrendelőnek nyújtott hitelrendszereik összeegyeztethetők, megegyezhetnek, hogy a teljes szerződés tekintetében egyetlen megrendelőnek nyújtott hitelt alapítanak, illetőleg a szerződést azzal fedezik, és e hitelre e szerződés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

6. cikk

Választottbíráskodás

Bármely e szerződésből fakadó vitát, amelyet megegyezéssel nem lehet rendezni, egy három választottbíróból álló választottbíróság elé kell vinni. Minden érintett fél egy választottbírót jelöl. A harmadik választottbírót az Európai Közösségek Bíróságának elnöke jelöli ki; ez a választottbíró jár el a választottbíróság elnökeként. Az eljárás a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara békítési és döntőbíráskodási szabályai szerint zajlik.